

Meist, armas Jummal, põra sa
Reik willet süsed: anna ka,
Meil terwist, ja meid arwita,
Et tõeä leiba söme:
Et ilka sanna kuuleme,
Head teeme, furja põlgame,
Siin ilka rõõmsast ellame,
Ja wiimaks õnneks saame!

Talkus se Paul.

Isand Jummal, õnnistaja,
Reige wigga lõppetaja!
Tännades sind üllendame,
Sinno heldust õnnistame.

Sinna meie hädda näggid,
Armust meie abbi teggid,
Häddas meie heldust näitsid.
Rohke rõmoka meid täitsid:

Witja wäljal saggitasid,
Meie waewa õnnistasid,
Wankrid wõngosid, kui kandsid,
Dukkust, mis meil põllud andsid.

Oh et meid rõmustades
Sinno armo mällestades
Sinno sanna kuuleksime,
Laiskust ilka wihlaksime!

Heldust meie Jummal kaitis,
Armo meie peäle heitis;
Nenda peame end näitma,
Waeste peäle armo heitma.

Jummalad se hästi tännab,
Kes ta armo meeles kannab:
Kes ka heal meetet jaggab,
Rikkusest mis Jummal jaggab.

Moistlik Emma.

Marril olli palju lapsi; agga temma